

SWIATŁO I PAMIĘĆ

Dzieje -

Dzień

dnia wyznania

i jakby miał obłok obłąk.

Zapamiętać znaczy patrzeć prosto w słońce,
jak zachodzi w nasze odtań wszystkie noce.

Zachód i wschód

Zachód słońca - odwrócony
na wschodzącą księżycową
pełnię.

Wnieciżbym ten dzień na nowo ...

Strony świata odchodzą ode mnie.

Próba świtu w brzezynie

W mroku, jak we pniu spróchniałym, odludnieją - la las obok.

Brzoza

każdym listkiem odszeptuje ciemność.

Brzeziniowa zorza

chwieje niebem nade mną

światlista, milionolista,

ażebym

po połowie drzewem, po połowie sobą

zaistniał!

Wacławowi Taranczewskiemu

Dnieje -

Wzrost wybiegu ku Wiośle
Każde o Świecie ma i jakby mnie obłok objął.
Wiatr z bałajkami wód: obłędem.

Oczy

Rzęsami o moje rzęsy

Z paka w pak strzelisz 1188,
prosto jak strzelisz, do celownika
pobiegłami

Rzęsami o moje rzęsy zapaliłaś świątko oczu...
Widzę: Obraz na staludze rama z ognia mnie otoczył.

Wzrost wznosząc wysokopięnię
wzrost, rozet-erwa iarbę w pakacu
na kolorowanie światów,
i ja niskie pniazi białę.

Śpiasz, z promienia kolorów nie ratują,
z uciekają do rzeczywistości,
do ciemniejszej znikającej chorągiewki ruch na uścicie,
Śpiasz, przetrnij jej okrągłą twarz na skonko!

Ja, by zarobić wierz, ^{WZ}
aby się w ognie spraw - co z tego, że powiesz -
nie brakał
wiewem ziklyw,
gdy nie bywałem poetą, bywałem ogrodnikiem:
piałę,
grabie twir na ściółkach,
---
wunien znaleźdź siódkę w trawie
pod stopą każdego dziecka.